

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นวารสารภาษาไทยที่บริการในห้องสมุดธรรมศาสตร์ (เดิมชื่อสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์) จำนวน 475 ชื่อ โดยมีเกณฑ์ในการศึกษากลุ่มตัวอย่างดังนี้ คือ

1. เป็นวารสารภาษาไทยที่บริการในห้องสมุดธรรมศาสตร์ จำนวน 475 ชื่อ
2. เป็นวารสารที่ห้องสมุดธรรมศาสตร์บอกรับเป็นสมาชิกตั้งแต่ 1 ปี ขึ้นไป และวารสารที่ได้รับอนุญาตการตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบบันทึกต่าง ๆ ในการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. แบบบันทึกการสำรวจวารสารฉบับปัจจุบันเป็นรายวัน ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น (ตัวอย่างในภาคผนวก ข หน้า 108)
2. แบบการยืมวารสารฉบับย้อนหลัง ระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2528 - 31 ธันวาคม พ.ศ. 2537) รวมเวลา 10 ปี uly แบ่งเป็น
 - 2.1 แบบการยืมวารสารรายภายในห้องสมุดธรรมศาสตร์ (ตัวอย่างในภาคผนวก ค หน้า 110)
 - 2.2 แบบการยืมวารสารออกนอกห้องสมุดธรรมศาสตร์ (ตัวอย่างในภาคผนวก ค หน้า 111)
3. แบบบันทึกความถี่ในการใช้วารสารฉบับย้อนหลัง (ตัวอย่างในภาคผนวก ค หน้า 112)

4. แบบวิเคราะห์ลักษณะเนื้อหาของวารสารแต่ละชื่อ (ตัวอย่างในภาคผนวก ง หน้า 114)

การรวบรวมข้อมูล

1. บันทึกความถี่ในการใช้วารสารฉบับปัจจุบันเป็นรายวันลงในรูปแบบบันทึกการใช้วารสารฉบับปัจจุบันโดยระบุเวลาดังนี้คือ เวลา 8.00 น., 10.00 น., 12.00 น., 14.00 น., 16.00 น., 18.00 น., ของทุกวัน รวมเวลา 60 วัน ตั้งแต่วันที่ 2 มกราคม - 12 มีนาคม 2538 (เว้นวันหยุดนักขัตฤกษ์) โดยใช้วิธีการบันทึกข้อมูลการใช้วารสารในแต่ละช่วงเวลาหากพบว่ามี การหยิบหนังสือออกจากชั้นมาใช้นั่งอ่านให้ทำเครื่องหมายขีดรอยคะแนน "/" ลงในช่องบันทึกการใช้วารสาร ซึ่งเรียงตามลำดับอักษรของชื่อวารสารที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 475 ชื่อ

2. บันทึกความถี่ในการใช้วารสารฉบับย้อนหลังลงในรูปแบบบันทึกความถี่ในการใช้วารสารฉบับย้อนหลัง โดยใช้ข้อมูลจากแบบการยืมวารสารฉบับย้อนหลังของห้องสมุดธรรมศาสตร์ ทั้งที่ยืมมาใช้ภายในห้องสมุดและยืมออกนอกห้องสมุด

3. รวบรวมความถี่ในการใช้วารสารแต่ละชื่อ อาศัยข้อมูลจากแบบบันทึกการใช้วารสารฉบับปัจจุบันและแบบบันทึกความถี่ในการใช้วารสารฉบับย้อนหลังรวมทั้งความถี่ในการยืมวารสารภายในและนอกห้องสมุด

4. รวบรวมผลการวิเคราะห์เนื้อหาของวารสารแต่ละชื่อ โดยแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

4.1 วิเคราะห์บทความที่มีเนื้อหาทางวิชาการ ใช้วิธีการขีดรอยคะแนน "/" ลงในช่องบทความที่มีเนื้อหาทางวิชาการ และใช้การขีดรอยคะแนน "/" ในช่องที่มีบทความทั้งหมด (ตัวอย่างภาคผนวก ง. หน้า 114)

แล้วนำวารสารทั้งหมดรวบรวมคะแนน พร้อมกับจัดลำดับผลการวิเคราะห์ข้อมูลวารสารที่มีบทความทางวิชาการสูงสุดเรียงตามลำดับ พร้อมกับ

การจัดเรียงที่มีความถี่ของบทความวิชาการสูงสุด และเรียงที่มีความถี่ของบทความวิชาการน้อยที่สุดตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำความถี่ของการใช้วารสารรวมกันจะได้วารสารชื่อต่าง ๆ ที่มีความถี่ต่างกัน แล้วนำวารสารเหล่านั้นมาเรียงลำดับจากวารสารที่มีความถี่ในการใช้สูงไปยังวารสารที่มีความถี่ในการใช้ต่ำ

2. การจัดกลุ่มวารสารตามกฎการกระจายแบรดฟอร์ด

2.1 รวมความถี่ในการใช้วารสารทั้งหมด

2.2 จัดเรียงวารสารตามกฎการกระจายแบรดฟอร์ด

2.2.1 รวบรวมความถี่ในการใช้วารสารทั้งหมด แล้วนำมาแบ่งเรียงวารสารออกเป็น 10 เรข นำจำนวนความถี่ในการใช้วารสารทั้งหมดหารด้วย 10 จะได้ความถี่ของวารสารที่ซ้ำเป็นเกณฑ์ในการแบ่งเรียง

2.2.2 แบ่งเรียงวารสารจากจำนวนความถี่ในการใช้วารสารจากข้อ 2.2.1 จัดแบ่งเรียงวารสารโดยให้ค่าความถี่ในการใช้วารสารใกล้เคียงกับค่าที่ซ้ำเป็นเกณฑ์ในการแบ่งเรียง

2.2.3 รวบรวมชื่อวารสารแต่ละเรียง

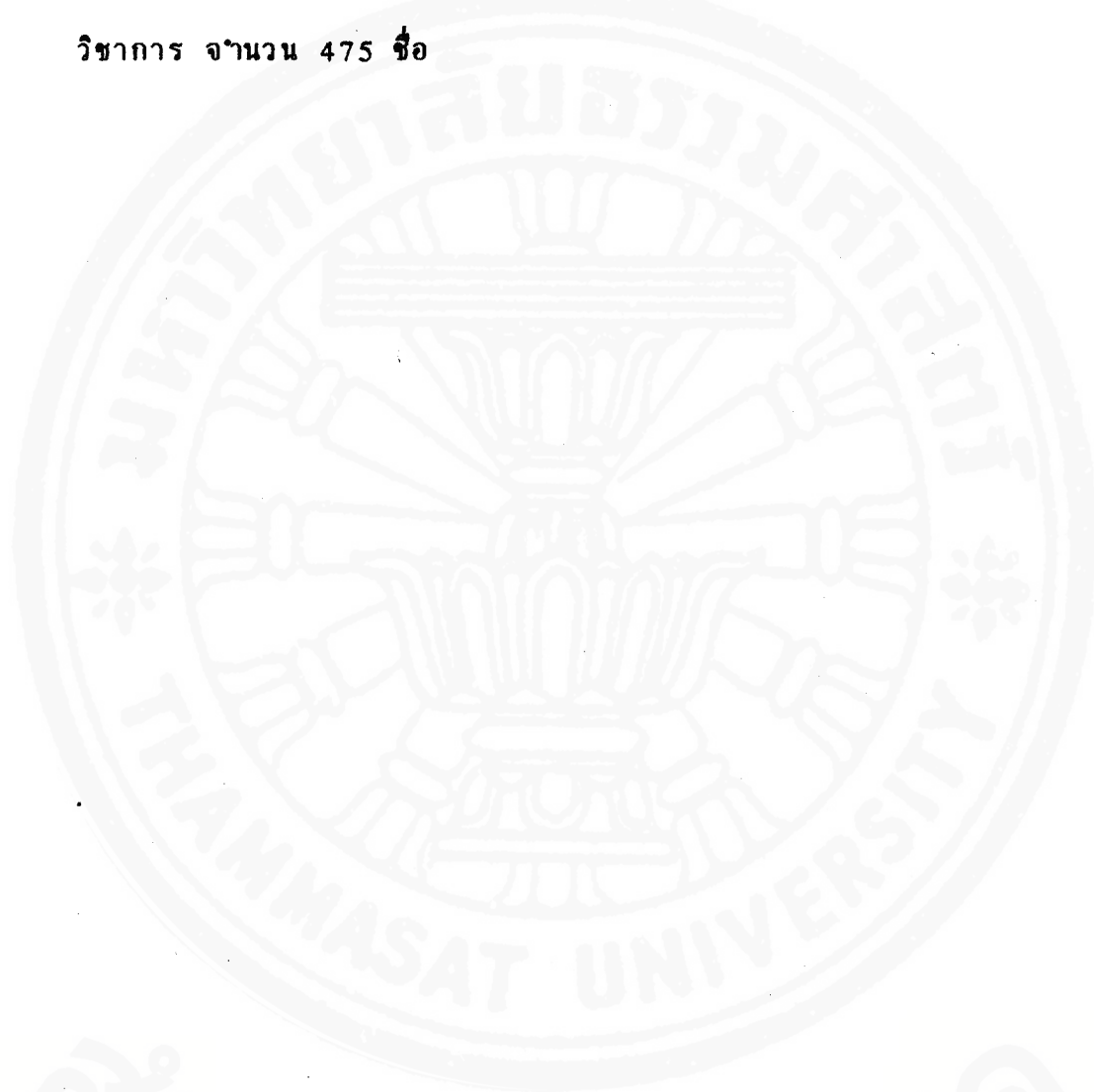
2.2.4 หาค่าคงที่ของกฎการกระจายแบรดฟอร์ด โดยนำจำนวนวารสารในเรียงล่างหารด้วยจำนวนวารสารในเรียงบน

3. นำจำนวนความถี่ของวารสารที่ปรากฏจากการวิเคราะห์เนื้อหา มาหาค่าร้อยละ

4. จัดเรียงกลุ่มวารสารที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาวารสารที่มีบทความทางวิชาการมากที่สุดไปยังวารสารที่มีบทความทางวิชาการน้อยที่สุด การจัดเรียงวารสาร ได้เป็น 10 เรข และจัดกลุ่มรายชื่อวารสารแต่ละเรียง

สถิติที่ใช้งานการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าร้อยละของการวิเคราะห์เนื้อหาวารสารที่มีบทความทางวิชาการ จำนวน 475 ชื่อ

สำนักหอสมุด